

Χαρακτηρισμός χορτολιβαδικής έκτασης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ**ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 28 Σεπτεμβρίου 2011, με την εξής σύνθεση: Ν. Ρόζος, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος και της αναπληρώτριας του Αντιπροέδρου, που είχαν κώλυμα, Ι. Μαντζουράνης, Μ. Γκορτζολίδου, Σύμβουλοι, Χ. Ντουχάνης, Χ. Παπανικολάου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ε. Δασκαλάκη.

Για να δικάσει την από 15 Δεκεμβρίου 2005 αίτηση:

της ..., η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Πέτρο Μηλιαράκη (Α.Μ. 6376), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο οποίος παρέστη με τον Κων/νο Βαρδακαστάνη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 53/2005 απόφαση της «Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Κρήτης».

.....

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (1909108 και 2526759/2005 ειδικά έντυπα παραβόλου, σειράς Α').

2. Επειδή με την 4889/21.11.2000 πράξη της Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου έκταση εμβαδού 35,385,9 τ.μ. ευρισκόμενη στη θέση «...» του Δήμου Βιάννου Κρήτης χαρακτηρίστηκε χορτολιβαδική της παρ. 6β του άρθρ. 3 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 298 Α'). Αντιρρήσεις της αιτούσας κατά της ανωτέρω απόφασης, με τις οποίες προέβαλε ότι το σύνολο της επίδικης έκτασης είναι γεωργική γη έγιναν εν μέρει δεκτές, ως προς τμήμα της εμβαδού 4.567,70 τ.μ. με την 13/2002 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Ηρακλείου. Προσφυγή της ίδιας κατά της απόφασης αυτής έγινε εν μέρει δεκτή με την 53/2005 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων του αυτού Νομού και χαρακτηρίστηκε ως γεωργική γη, πλήν του ανωτέρω τμήματος της έκτασης εμβαδού 4.567,70 τ.μ. και άλλο τμήμα αυτής εμβαδού 6.155,85 τ.μ., ενώ ως προς το υπόλοιπο αυτής

διατηρήθηκε ο χαρακτηρισμός του ως χορτολιβαδικού. Με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα ζητεί την ακύρωση της τελευταίας αυτής αποφάσεως ως προς τη διατήρηση του χορτολιβαδικού χαρακτηρισμού της έκτασης που δεν χαρακτηρίστηκε γεωργική.

3. Επειδή, στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 «περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας» (Α' 298), όπως ίσχυαν κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων του Εφετείου Κρήτης, δηλαδή μετά την τροποποίηση του άρθρου αυτού με τα άρθρα 1 και 23 του ν. 3208/2003 (Α' 303), ορίζονται τα εξής: «6. Δεν υπάγονται οπωσδήποτε εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου : α) Αι γεωργικώς καλλιεργούμεναι εκτάσεις, β) Αι χορτολιβαδικαί εκτάσεις, αι ευρισκόμεναι επί πεδινών εδαφών ή επί ανωμάλου εδάφους ή λόφων, εφ' όσον δεν εμπίπτουν εις τας περιπτώσεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου ή δεν έχουν κηρυχθή ένεκα του προστατευτικού αυτών χαρακτήρος ή εξ άλλου λόγου δασωτέα κατά τα εις το άρθρου 38 του παρόντος νόμου οριζόμενα, γ)... 7. Οι δημόσιες μη εποικιστικές εκτάσεις των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 6, καθώς και οι δημόσιες εκτάσεις που λόγω του είδους της βλάστησης δεν εμπίπτουν στις παραγράφους 1, 2 και 4, αλλά ευρίσκονται επί κλιτύων ορέων, που δεν παραδόθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 74 στις γεωργικές υπηρεσίες, εξακολουθούν να τελούν υπό τη διοίκηση και διαχείριση της δασικής υπηρεσίας, με μέριμνα της οποίας χαρτογραφούνται και διατίθενται για την εξυπηρέτηση των σκοπών που αναφέρονται στα άρθρα 45 έως και 61 του παρόντος νόμου και στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του Ν. 1734/1987 ή χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι ή για τη δημιουργία νέων δασών. Τα προβλεπόμενα από το άρθρο 8 Συμβούλια είναι αρμόδια και για τη διοικητική αναγνώριση της κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων επί αυτών των εκτάσεων. Οι υποθέσεις που προσάγονται στα Συμβούλια κρίνονται κατά τις διατάξεις του Α.Ν. 1539/1938 (ΦΕΚ 488 Α) όπως ισχύει». Εξάλλου, στις παρ. 1 – 4 του άρθρου 14 του ν. 998/1979, ορίζεται ότι: «Προσωρινή επίλυσις αμφισβητήσεων. 1. Εάν δεν έχει καταρτισθή εισέτι δασολόγιον, ο χαρακτηρισμός περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως και ο καθορισμός των ορίων τούτων

δια την εφαρμογή των διατάξεων τον παρόντος νόμου, ως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας εις ην ανήκει δάσος ή δασική έκτασις κατά τας εν άρθρω 4 διακρίσεις, ενεργείται κατ' αίτησιν οιοδήποτε έχοντος έννομον συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως δια πράξεως του κατά τόπον αρμοδίου δασάρχου. 2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον πράξις, ερειδομένη επί σχετικής εισηγήσεως αρμοδίου δασολόγου και των τυχόν υφισταμένων στοιχείων φωτογραφήσεως και χαρτογραφήσεως της περιοχής ή παντός ετέρου σχετικού στοιχείου, δέον να είναι προσηκόντως ητιολογημένη δι αναφοράς εις την μορφολογίαν του εδάφους, το είδος, την σύνθεσιν, την έκτασιν της βλαστήσεως και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής, τας τυχόν επελθούσας προσφάτους αλλοιώσεις ή καταστροφάς, ως και εις παν έτερον χρήσιμον στοιχείον προς χαρακτηρισμόν της εκτάσεως. Η πράξις αύτη κοινοποιείται εις τον υποβαλόντα την σχετικήν αίτησιν ιδιώτην ή νομικόν πρόσωπον ή δημοσίαν υπηρεσίαν, αποστέλλεται δε εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα και εκτίθεται επί ένα μήνα μερίμνη του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητος εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα. Ανακοίνωσις περί της συντάξεως της ως άνω πράξεως και της αποστολής αυτής εις τον οικείον δήμον ή κοινότητα, μετά περιλήψεως του περιεχομένου της δημοσιεύεται εις δύο τουλάχιστον τοπικάς εφημερίδας ή εις μίαν τοπικήν και μίαν εφημερίδα των Αθηνών ή της Θεσσαλονίκης. 3. Κατά της πράξεως του δασάρχου περί ης αι προηγούμεναι παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του νομάρχου, ως και παντός έχοντος έννομον συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου εντός δύο μηνών από της κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωσης κοινοποιήσεως, από της τελευταίας των κατά την προηγουμένην παράγραφον δημοσιεύσεων, ενώπιον της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής του νομού, εις ον ευρίσκεται η υπό αμφισβήτησιν έκτασις ή το μεγαλύτερον τμήμα αυτής. Η επιτροπή, ως και η δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετικόν φάκελλον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημοσίας υπηρεσίας, δυναμένη δε και να διενεργήση αυτοψίαν προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχή καταστάσεως, αποφαίνεται ητιολογημένως εντός τριμήνου προθεσμίας από της υποβολής των αντιρρήσεων. 4. Αι κατά την προηγουμένην παράγραφον αποφάσεις των επιτροπών, δι ων χαρακτηρίζονται περιοχαί τινες ή τμήματα αυτών ως βάση ή δασικάς εκτάσεις, λαμβάνονται υποχρεωτικώς υπ' όψιν κατά την μεταγενεστέραν χαρτογράφησιν και την σύνταξιν του δασολογίου της περιοχής ή κατά την συμπλήρωσιν αυτού, συμφώνως προς τα εν άρθροις 12 και 13 οριζόμενα. 5 [...]». Περαιτέρω, στο άρθρο 74 ο προαναφεθείς ν. 998/1979 όριζε πριν από την τροποποίηση του

άρθρου αυτού με το άρθρο 23 του ν. 3208/2003, τα εξής: «Διάθεσις χορτολιβαδικών εδαφών. 1. Δημόσια χορτολιβαδικά εδάφη, τα οποία δεν περιλαμβάνονται εντός δασών ή δασικών εκτάσεων, ώστε να αποτελούν μετά της δασικής βλαστήσεως ενιαίον σύνολον κατά τα εν άρθρω 3 παρ. 3 προβλεπόμενα, ουδέ κηρύσσονται ένεκα του προστατευτικού αυτών χαρακτήρος ή εξ άλλου λόγου δασωτέα κατά τα εν άρθρω 38 παρ.1 έως και 3 οριζόμενα, αφού χαρτογραφηθούν περιέρχονται, εντός πενταετίας από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου, εις την διαχείρισιν της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργικής Αναπτύξεως και διατίθενται προς αγροτικήν ή κτηνοτροφικήν εκμετάλλευσιν κατά τας κειμένας διατάξεις ή παραχωρούνται προς εξυπηρέτησιν των εν κεφαλαίω ΣΤ' του παρόντος νόμου αναφερομένων σκοπών. 2. Ιδιωτικά χορτολιβαδικά εδάφη τελούντα υπό τας εν παραγράφω 1 συνθήκας διέπονται από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος υπό των διατάξεων της αστικής και αγροτικής νομοθεσίας, επιφυλασσομένης της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 62 τον παρόντος νόμου. 3. Πάσα αμφισβήτησις περί του χαρακτήρος ή των ορίων εκτάσεως υπαγομένης εις τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων επιλύεται υπό της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής. 4. Δι αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδομένης εντός τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος τον παρόντος, καθορίζεται η διαδικασία παραδόσεως της διαχείρισεως υπό της δασικής υπηρεσίας εις τας υπηρεσίας της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργικής Αναπτύξεως των δημοσίων εκτάσεων της παραγράφου 1, ως και πάσης άλλης εκτάσεως ευρισκομένης υπό την διαχείρισιν της δασικής υπηρεσίας, η οποία εις το μέλλον ήθελε χαρακτηρισθή κατά την εν άρθροις 11 έως και 14 διαδικασίαν ως μη υπαγομένη εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου. Μέχρι της ως είρηται παραδόσεως αι υπό την διαχείρισιν της δασικής υπηρεσίας τελούσαι εκτάσεις εξακολουθούν υπαγόμεναι εις τας διατάξεις του δασικού κώδικος, μετά δε την παράδοσιν των εις τας εποικιστικάς τοιαύτας. 5. Από της κατά την προηγουμένην παράγραφον παραδόσεως της διαχείρισεως των εν αυτή περιγραφόμενων δημοσίων εδαφών δεν επιτρέπεται η χορήγησις της κατά τα άρθρα 52, 53, 54, 55 παρ. 2 και 56 του παρόντος νόμου αδειών ή εγκρίσεων άνευ προηγουμένης υπευθύνου βεβαιώσεως της αρμοδίας υπηρεσίας γεωργίας περί μη υπάρξεως ή μη καταλληλότητος άλλων εδαφών προς ικανοποίησιν των σκοπών δι ους ζητείται η άδεια ή έγκρισις επεμβάσεως εις δημόσια δάση ή δασικάς εκτάσεις». Εξάλλου, με το άρθρο 23 του ν. 3208/2003 καταργήθησαν οι παρ. 1, 4 και 5 του παραπάνω άρθρου 74 του ν. 998/1979 και, ως εκ τούτου, παρέμειναν σε ισχύ μόνον οι παρ. 2 και 3 του άρθρου αυτού. Τέλος, στο άρθρο 8 του ν. 998/1979, ορίζονται τα εξής: «Συμβούλια

Ιδιοκτησίας Δασών. 1. Δια την διοικητική αναγνώρισιν εκ μέρους του Δημοσίου της κυριότητας ή άλλων εμπραγμάτων δικαιωμάτων ιδιωτών ή νομικών προσώπων δημοσίου ή, ιδιωτικού δικαίου επί δασών ή δασικών εκτάσεων, συνιστώνται τέσσερα Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών, έχοντα αντιστοιχώς ως έδραν τας Αθήνας, τον Πειραιά, την Θεσσαλονίκη και τας Πάτρας... 2.... 3. Τα Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών επιλαμβάνονται της αναγνώρισεως της κυριότητας η άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος τη αιτήσιν του ενδιαφερομένου ιδιώτου ή νομικού προσώπου, κρίνουν δε επί τη βάσει των υπό τούτου προσκομιζομένων, ως και των παρά τη δασική υπηρεσία τηρουμένων στοιχείων.... Η απορριπτική της αιτήσεως ιδιώτου ή νομικού προσώπου γνωμοδότησις είναι δεσμευτική δια τον Υπουργόν, μη δυνάμενον να προβή δι' αποφάσεώς του εις αναγνώρισιν δικαιωμάτων του ασκήσαντος την αίτησιν. Εφ' όσον το Συμβούλιον ήθελεν αποφανθή υπέρ της αναγνώρισεως ιδιωτικών δικαιωμάτων επί δάσους ή δασικής εκτάσεως, ο Υπουργός δύναται είτε να αποδεχθή την γνωμοδότησιν είτε να απορρίψη την αίτησιν του ενδιαφερομένου δι' ειδικώς ητιολογημένης αποφάσεώς του είτε να προσφύγη εις το Αναθεωρητικόν Συμβούλιον Ιδιοκτησίας Δασών κατά τα κατωτέρω οριζόμενα. 4. ... 5. 6. 7..... 8. Η κατά το παρόν άρθρον διαδικασία, ως και η τυχόν αρνητική γνωμοδότησις των συμβουλίων ή αποφάσις του Υπουργού Γεωργίας δεν παρακωλύει τους ενδιαφερομένους προς επιδίωξιν της αναγνώρισεως των προβαλλομένων υπ' αυτού δικαιωμάτων ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων. Δια της εκδόσεως θετικής αποφάσεως περί αναγνώρισεως της κυριότητος ή άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος επί δάσους ή δασικής εκτάσεως επ' ονόματι του ασκήσαντος την σχετικήν αίτησιν ή των φερομένων ως δικαιιοπαρόχων αυτού, δεν παρακωλύεται ή υπό τρίτου ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων επιδίωξις της αναγνώρισεως των αυτών εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί του ως είρηται δάσους ή δασικής εκτάσεως [...].».

4. Επειδή, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 14 και 74 παρ. 3 του ν. 998/1979 όπως ίσχυαν πριν από την τροποποίηση του ν. 998/1979 με το ν. 3208/2003 και όπως ισχύουν μετά την τροποποίηση αυτή, προκύπτει ότι οι Επιτροπές του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 998/1979 είναι αρμόδιες, μεταξύ άλλων, να επιλύουν διαφορές ως προς το χαρακτηρισμό μίας έκτασης ως χορτολιβαδικής ή μη κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 του ίδιου νόμου, αδιαφόρως αν αυτή είναι δημόσια ή ιδιωτική (βλ. ΣΤΕ 4589/2009, 356/2007, 838/2002 7μ., 753/2000). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, που προστέθηκε με την παρ.

2 του άρθρου 1 του ν. 3208/2003, όπως προκύπτει από τη διατύπωση της διάταξης αυτής, η οποία αντιστοιχεί στη βούληση του νομοθέτη κατά τα συναγόμενα από την εισηγητική έκθεση του ν. 3208/2003, όσες από τις δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την περ. β της παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 είναι δημόσιες παραμένουν στη διοίκηση και υπό τη διαχείριση των δασικών υπηρεσιών, η δε αρμοδιότητα της διοικητικής αναγνώρισεως κυριότητας ή άλλων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί των εν λόγω εκτάσεων ανήκει στα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 του ν. 998/1979 Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών (ΣΤΕ 4589/2009).

5. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την υπ' αριθ. 4889/21.11.2000 πράξη χαρακτηρισμού του Διευθυντή της Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου, η οποία εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεως της ήδη αιτούσας και στηρίχθηκε σε εκθέσεις αυτοψίας υπαλλήλων της ανωτέρω διεύθυνσης, έκταση εμβαδού 35.485,90 τ.μ. στη θέση «...» της περιφέρειας Δήμου Βιάνου χαρακτηρίστηκε ως δημόσια χορτολιβαδική της παρ. 6β του άρθρου 3 και της παρ. 1 του άρθρου 74 του ν. 998/1979, με την αιτιολογία ότι καλύπτεται από φρυγανώδη βλάστηση και θαμνώδη σε ποσοστό κάτω του 15%, των ειδών θύμου, αστοιβίδας και αχινοποδιού καθώς και από σποραδικά άτομα ασπάλαθου, δεν κείται μεταξύ δασών και δασικών εκτάσεων και ούτε υπέρκειται αυτών. Με την 13/2002 απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Ηρακλείου έγιναν εν μέρει δεκτές αντιρρήσεις της ήδη αιτούσας κατά της 4889/21.11.2000 πράξης χαρακτηρισμού της Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου και από την έκταση των 35.485,90 τ.μ. χαρακτηρίστηκε ως αγροτικό τμήμα 4.567,70 τ.μ. και η υπόλοιπη έκταση εμβαδού 30.918,20 τ.μ. χαρακτηρίστηκε ως χορτολιβαδική της παρ. 6β του άρθρου 3 του ν. 998/1979. Η απόφαση της πρωτοβάθμιας επιτροπής εκδόθηκε κατόπιν αυτοψίας των μελών της. Σύμφωνα με την έκθεση αυτοψίας, η οποία ενσωματώνεται στην απόφαση, μικρό τμήμα της έκτασης στα νοτιοδυτικά έχει έδαφος γόνιμο με μικρές ξηρολίθινες βαθμίδες ενώ ολόκληρη η έκταση καλύπτεται από φρυγανώδη βλάστηση (θύμο, αστοιβίδα, αχινοπόδι κλπ). Με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε εν μέρει δεκτή η προσφυγή της αιτούσας κατά της 13/2002 απόφασης της πρωτοβάθμιας επιτροπής και από την έκταση των 35.485,90 τ.μ., το ανωτέρω τμήμα 4.567,70 τ.μ. καθώς και τμήμα 6.155,85 τ.μ. χαρακτηρίστηκαν ως γεωργικές εκτάσεις της παρ. 6α του άρθρου 3 του ν. 998/1979, ενώ για την υπόλοιπη έκταση παρέμεινε ο χαρακτηρισμός της ως χορτολιβαδικής της παρ. 6β του ίδιου άρθρου. Και η απόφαση της δευτεροβάθμιας επιτροπής εκδόθηκε κατόπιν αυτοψίας των μελών της.

Σύμφωνα με την έκθεση αυτοψίας, η οποία ενσωματώνεται στην απόφαση, μικρό τμήμα της έκτασης στα νοτιοδυτικά έχει έδαφος γόνιμο με μικρές ξηρολίθινες βαθμίδες ενώ ολόκληρη η έκταση καλύπτεται από φρυγανώδη βλάστηση (θύμο, αστοιβίδα, αχινόποδι κλπ).

6. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα η προσβαλλόμενη απόφαση της δευτεροβάθμιας επιτροπής παρίσταται νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη ως προς το είδος της βλάστησης που καλύπτει την έκταση και τον χαρακτήρα αυτής και, συνεπώς, ο προσβαλλόμενος με την αίτηση λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλομένη εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα ως προς τον χαρακτήρα της έκτασης και δεν φέρει νόμιμη και επαρκή αιτιολογία είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Εξάλλου, η ανωτέρω κρίση περί της επάρκειας και νομιμότητας της αιτιολογίας της προσβαλλομένης ενισχύεται και από την προσκομιζόμενη από την αιτούσα ιδιωτική έκθεση φωτοερμηνείας του δασολόγου ..., του Απριλίου του 2002, στην οποία αναφέρεται ότι η επίδικη έκταση σήμερα, ήτοι κατά τον χρόνο σύνταξης της έκθεσης, φέρει αραιή φυτοκάλυψη, η οποία κυριαρχείται από ποώδη, φρυγανώδη φυτά και λίγους μικρούς θάμνους, οι περισσότεροι των οποίων δεν ξεπερνούν σε ύψος το 1 – 1,5 μ., η βλάστηση δε αυτή είναι χαρακτηριστικό των χορτολιβαδικών εκτάσεων της Ευμεσογειακής ζώνης και υποζώνης βλάστησης στην οποία ανήκει η συγκεκριμένη περιοχή, ενώ, σύμφωνα με την φωτοερμηνεία αεροφωτογραφιών των ετών 1945, 1960 και 1994, την οποία περιέχει η ανωτέρω έκθεση, η έκταση καλυπτόταν διαχρονικά από αραιή βλάστηση, ενώ από το 1945 και μετά εγκαταλείφθηκε σταδιακά η καλλιέργειά της.

7. Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλομένη εκδόθηκε κατά παράβαση της παρ. 3 του άρθρου 25 του Συντάγματος, διότι συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά επί του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας της αιτούσας, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, πέραν του ότι η εν λόγω συνταγματική διάταξη αφορά την περίπτωση της κατάχρησης εκ μέρους του φορέα του ατομικού δικαιώματος και όχι την καταχρηστική συμπεριφορά του κράτους, οι Επιτροπές του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 998/1979, κατά τα ήδη εκτεθέντα, είναι αρμόδιες να επιλύουν διαφορές ως προς το χαρακτηρισμό μίας έκτασης ως χορτολιβαδικής ή μη κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 του ίδιου νόμου, αδιαφόρως αν αυτή είναι δημόσια ή ιδιωτική.

8. Επειδή, εφ' όσον δεν προβάλλεται άλλος λόγος ακυρώσεως, η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Δια ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στην αιτούσα τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.